

stek organizacyjnych i przesyłają je z zachowaniem hierarchii organizacyjnej do najwyższej jednostki organizacyjnej, która swoje sprawozdanie zbiorcze przesyła do Głównego Urzędu Statystycznego, wtórniki zaś — do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, do Ministerstwa Handlu Wewnętrznego oraz do innych właściwych ministerstw.

2. Najwyższą jednostką organizacyjną w rozumieniu ust. 1 są naczelnne dyrekcje central handlowych, dyrekcje przedsiębiorstw handlowych niezorganizowanych w centrach handlowych oraz najwyższe jednostki organizacyjne poszczególnych rodzajów i działów przemysłu i usług, prowadzących zakłady handlowe lub uprawiających działalność handlową.

3. Nadzędne jednostki organizacyjne na szczeblu województwa przesyłają wtórniki sprawozdań zbiorczych do właściwego wydziału prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 5. Obowiązek składania sprawozdań ciąży na kierowniku (zarządzie) jednostki sprawozdawczej, a sprawozdań zbiorczych — na kierowniku (zarządzie) nadzędnej jednostki organizacyjnej.

§ 6. 1. Sprawozdania zbiorcze, przesyłane do Głównego Urzędu Statystycznego i ich wtórniki, sporządza się według formularzy, zatwierdzonych przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz w sposób i terminach, określonych w instrukcji Głównego Urzędu Statystycznego, wymienionej w § 3 ust. 2.

2. Sprawozdania i sprawozdania zbiorcze, które stanowią podstawę do sprawozdań zbiorczych, wymienionych w ust. 1, sporządza się według formularzy w sposób i terminach ustalonych w instrukcjach, wydanych przez najwyższe jednostki organizacyjne, określone w § 4 ust. 2, dla każdego szczebla organizacyjnego podległych im jednostek.

3. Wprowadzenie przez najwyższe jednostki organizacyjne, określone w § 4 ust. 2, dla jednostek bezpośrednio im podległych — dodatkowych pytań do formularzy stanowiących podstawę sprawozdań zbiorczych, wymienionych w ust. 1, lub dodatkowej sprawozdawczości statystycznej (dodatkowych formularzy) wymaga uzgodnienia z Głównym Urzędem Statystycznym.

§ 7. 1. Główny Urząd Statystyczny jest uprawniony do przeprowadzania kontroli czynności sprawozdawczych przedsiębiorstw i zakładów, określonych w § 1, w szczególności zaś do żądania od nich wyjaśnień i dokumentacji, na podstawie której zostały sporządzone sprawozdania i sprawozdania zbiorcze.

2. Uprawnienia, określone w ust. 1, przysługują także Ministerstwu Handlu Wewnętrznego.

§ 8. 1. Oprócz sprawozdań, o których mowa w § 3 ust. 1, mogą być ustanowione sprawozdania statystyczne telegraficzne, które zarządza właściwy minister w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

2. Zarządzenia ustanawiające sprawozdania statystyczne telegraficzne określają zarazem szczegółowy zakres tych sprawozdań, jednostki sprawozdawcze obowiązane do ich składania oraz urzędy (instytucje), którym powinny być przesyłane, jak również sposób sporządzania sprawozdań i terminy ich przesyłania.

§ 9. Ministrowie: Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego mogą dla poszczególnych przedsiębiorstw i zakładów określonych w § 1, podlegających ich kierownictwu lub nadzorowi:

1) ustanowić inne jednostki odbiorcze sprawozdań, niż przewidziane w § 4; § 7 nie ma wówczas zastosowania;

2) wydać osobną instrukcję w sprawach, o których mowa w § 3 ust. 2 i § 6 ust. 1 i 2; § 6 ust. 3 nie ma wówczas zastosowania.

§ 10. Niezależnie od obowiązku sprawozdawczości, wynikającego z §§ 1—9, przedsiębiorstwa i zakłady określone w § 1 są obowiązane do składania sprawozdań statystycznych w zakresie zatrudnienia i płac, a wchodzące w skład tych przedsiębiorstw zakłady przemysłowe — również w zakresie przemysłu, zgodnie z §§ 2 i 7 uchwały Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1950 r. o programie prac statystycznych na rok 1950 oraz zgodnie z wydanymi w tej sprawie zarządzeniami Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i instrukcjami.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w/z St. Jędrzychowski

491.

ZARZĄDZENIE
PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 7 kwietnia 1950 r.

w sprawie sprawozdawczości statystycznej w przemyśle upoleźnionym.

Na podstawie §§ 2, 7 i 12 ust. 1 uchwały Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1950 r. o programie prac statystycznych na r. 1950 (Monitor Polski Nr A-34, poz. 397) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się obowiązek składania sprawozdań statystycznych przez przedsiębiorstwa przemysłowe państwowe, spółdzielcze oraz inne przemysłu upoleźnionego.

§ 2. 1. Jednostką sprawozdawczą jest przedsiębiorstwo lub zakład.

2. Za zakład uważa się taką jednostkę przemysłową, która posiada odrębny teren zabudowy i odrębny rodzaj produkcji.

§ 3. Sprawozdania są miesięczne, kwartalne i roczne.

§ 4. 1. Instrukcje Głównego Urzędu Statystycznego, wydane za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, ustala:

a) w jakich przypadkach jednostką sprawozdawczą jest przedsiębiorstwo, a w jakich zakład,

b) które z podanych w § 3 sprawozdań obowiązują poszczególne kategorie jednostek sprawozdawczych,

c) szczegółowy zakres informacji sprawozdań,

d) sposób i terminy sporządzania i przesyłania sprawozdań.

2. Instrukcje, o których mowa w ust. 1, mogą przewidzieć przesyłanie sprawozdań za pośrednictwem nadzędnych jednostek organizacyjnych przedsiębiorstw lub zakładów.

§ 5. 1. Jednostki sprawozdawcze przesyłają sprawozdania do Głównego Urzędu Statystycznego, a jednocześnie wtórniki do nadzędnych jednostek organizacyjnych, którym bezpośrednio podlegają.

2. Jednostki nadzędne, określone w ust. 1, sporządzają na podstawie wtórników sprawozdania zbiorcze i przesyłają je do swojej bezpośrednio nadzędnej jednostki organizacyjnej.

3. Nadzędne jednostki wyższych szczebli sporządzają sprawozdania zbiorcze na podstawie sprawozdań zbiorczych, otrzymanych od jednostek bezpośrednio im podległych i z zachowaniem hierarchii przesyłają je do jednostki organizacyjnej na szczeblu najwyższym, która swoje sprawozdanie zbiorcze sporządza i przesyła do Głównego Urzędu Statystycznego, wtórniki zaś do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i do właściwego ministerstwa.

4. Instrukcje, o których mowa w § 4 ust. 1, mogą przewidzieć sporządzanie i przesyłanie do Głównego Urzędu Statystycznego wtórników sprawozdań zbiorczych od jednostek nadzędnych na każdym szczeblu organizacyjnym.

§ 6. Obowiązek składania sprawozdań ciąży na kierowniku (zarządzie) jednostki sprawozdawczej, a sprawozdań zbiorczych — na kierowniku (zarządzie) nadzędnej jednostki organizacyjnej.

§ 7. 1. Formularzy dostarcza Główny Urząd Statystyczny.

2. Koszty sporządzenia i wysyłki formularzy ponosi Główny Urząd Statystyczny. W przypadku zażądania nieprzewidzianej w rozdzielniku dodatkowej ilości formularzy Główny Urząd Statystyczny może obciążyć kosztami jednostkę sprawozdawczą (nadzędną jednostkę organizacyjną).

§ 8. Główny Urząd Statystyczny jest uprawniony do przeprowadzania kontroli czynności sprawozdawczych przedsiębiorstw przemysłu upoleźnionego, w szczególności zaś do żądania od nich wyjaśnień i dokumentacji, na podstawie której zostały sporządzone sprawozdania i sprawozdania zbiorcze.

§ 9. 1. Oprócz sprawozdań, o których mowa w § 3, mogą być ustanowione sprawozdania statystyczne telegraficzne, które zarządza właściwy minister w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

2. Zarządzenia ustanawiające sprawozdania statystyczne telegraficzne określają zarazem szczegółowy zakres tego rodzaju sprawozdań, jednostki sprawozdawcze obowiązane do ich składania oraz urzędy (instytucje), którym powinny być przesyłane, jak również sposób sporządzania sprawozdań i terminy ich przesyłania.

§ 10. Ministrowie: Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego mogą dla poszczególnych przedsiębiorstw i zakładów przemysłu uspołecznionego, podlegających ich kierownictwu lub nadzorowi:

1) ustanowić inne jednostki odbiorcze sprawozdań i wtórników sprawozdań, niż przewidziane w § 5; § 8 nie ma wówczas zastosowania;

2) wydać osobną instrukcję w sprawach, określonych w § 4.

§ 11. Zarządzenie niniejsze nie narusza obowiązków, wynikających z zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i instrukcji, wydanych na podstawie §§ 7 i 12 ust. 1 uchwały Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1950 r. (Monitor Polski Nr A-34, poz. 397) w sprawie sprawozdawczości statystycznej w zakresie zatrudnienia i płac zakładów pracy gospodarki uspołecznionej.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w/z St. Jędrzychowski

492.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO z dnia 12 kwietnia 1950 r.

w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwem pod firmą: **Fabryka Wyrobów Metalowych N. Deres w Częstochowie.**

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 437) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) i art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 545) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się z dniem 12 kwietnia 1950 r. przymusowy zarząd państwowy nad przedsiębiorstwem pod firmą: **Fabryka Wyrobów Metalowych N. Deres w Częstochowie.**

§ 2. Przymusowy zarząd państwowy nad wymienionym w § 1 przedsiębiorstwem powierza się Dyrekcji Przemysłu Miejscowego w Kielcach.

§ 3. Przymusowy zarząd państwowy sprawowany będzie zgodnie z postanowieniami dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) wraz z późniejszymi zmianami.

§ 4. Zarządzenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

KIEROWNIK MINISTERSTWA
PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

K. Żemaitis

493.

OBWIESZCZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO z dnia 8 kwietnia 1950 r.

w sprawie rejestracji butli do gazów technicznych.
Stosownie do § 2 rozporządzenia Ministra Przemysłu

Ciężkiego z dnia 10 grudnia 1949 r. o rejestracji butli do gazów technicznych i obowiązku udowodnienia ich własności (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 536) podaje do publicznej wiadomości, co następuje:

§ 1. 1. Zbiorniki przenośne do gazów sprężonych, skroplonych i rozpuszczonych pod ciśnieniem o średnicy zewnętrznej do 500 mm i długości do 2 m, zwane dalej „butlami“, znajdujące się w posiadaniu osób fizycznych oraz osób prawnych, nie wymienionych w ust. 2, podlegają wykupowi na rzecz Skarbu Państwa.

2. Wykupowi nie podlegają butle znajdujące się w posiadaniu przedsiębiorstw i instytucji państwowych oraz samorządowych lub przedsiębiorstw pod zarządem państwowym i samorządowym oraz butle użytkowane na potrzeby zakładów leczniczych lub stanowiące składową część urzędzeń aptek.

§ 2. 1. Posiadacze butli podlegających wykupowi powinni zgłosić je bądź osobiście, bądź przez pełnomocnika — w punktach rejestracji, wyszczególnionych w wykazie, stanowiącym załącznik do niniejszego obwieszczenia, a położonych w województwie, na obszarze którego znajdują się dane butle.

2. Zgłoszenie winno nastąpić w terminie do dnia 31 lipca 1950 r.

3. Zgłoszenia można dokonać bądź ustnie bądź piśmiennie.

§ 3. Zgłoszenie, o którym mowa w § 2, powinno zawierać, co następuje:

1) spis posiadanych butli z podaniem następujących oznaczeń:

- nazwiska lub firmy posiadacza butli,
- nazwy gazu, na jaki zbiornik jest przeznaczony,
- pojemności butli w litrach;

2) spis posiadanych dowodów własności;

3) wskazanie miejsca, w którym butle się znajdują.

§ 4. Właściciele lub kierownicy zakładów używających butli powinni oprócz danych, przewidzianych w § 3, przedłożyć:

1) następujące dodatkowe oznaczenia butli:

- nazwisko lub znak wytwórcy oraz numer fabryczny,
- tarę wybitą na butli,
- wysokość ciśnienia próbnego w atmosferach,
- datę ostatniej próby butli przeprowadzonej przez rzeczoznawcę;

2) spis posiadanych poświadczeń, wydanych na podstawie § 13 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 maja 1938 r. o budowie i stanie technicznym przenośnych zbiorników do gazów sprężonych, skroplonych i rozpuszczonych pod ciśnieniem (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 329).

§ 5. Do zgłoszenia należy dołączyć poświadczenia i dowody, określone w §§ 3 i 4.

§ 6. Naruszenie powyższych przepisów podlega — stosownie do art. 5 dekretu o wykupie butli do gazów technicznych (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 55, poz. 439) — karze aresztu do trzech miesięcy lub karze grzywny do 150.000,— zł, albo obu tym karom łącznie; równocześnie może być orzeczony przepadek butli. Do orzekania w sprawach powyższych powołane są władze administracyjne.

KIEROWNIK MINISTERSTWA
PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

K. Żemaitis

Załącznik do Obwieszczenia Ministra Przemysłu
Ciężkiego z dnia 8 kwietnia 1950 r. (poz. 493).

Wykaz punktów rejestracji butli do gazów technicznych.

Województwa	Punkty rejestracji butli
białostockie	Zjednoczone Zakłady Przemysłu Gazów Technicznych — Wytwórnia Nr 4 — Białystok, ul. Orzeszkowej Nr 15a.
gdańskie	Zjednoczone Zakłady Przemysłu Gazów Technicznych — Wytwórnia Nr 7 — Gdańsk - Oliwa, ul. Grunwaldzka Nr 311.
kieleckie	Hurtownia Centrali Handlowej Przemysłu Chemicznego — Częstochowa, ul. Wolności Nr 8.
	„ „ „ „ — Kielce, ul. Partyzantów Nr 17.
	„ „ „ „ — Ostrowiec Świętokrzyski, Aleja Nr 61.
	„ „ „ „ — Radom, ul. Żeromskiego Nr 51.
	Zjednoczone Zakłady Przemysłu Gazów Technicznych — Skarżysko-Kamienna, ul. Obywatelska Nr 23.